

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Der var et par af de ting, som hr. Niels Helveg Petersen sagde, der forvirrede mig. Hr. Niels Helveg Petersen opholdt sig ved årsagerne til, at Danmark kom så dårligt igennem 1970'erne, både hvad angår beskæftigelsen og betalingsbalancen. Kan hr. Niels Helveg Petersen fortælle mig, hvilke år i 1970'erne arbejdsløsheden var så høj, som den var i 1983, 1984 og 1985?

Hvad angår betalingsbalancen, kan jeg ikke nøjagtig huske, om underskuddet på noget tidspunkt i 1970'erne har været oppe på 17 mia kr., som det var i 1984, men det er da muligt, det har været det et enkelt år. Jeg synes, det er fantastisk at stille det op på den måde, at Danmark kom så elendigt gennem 1970'erne, men at det nu går vældig godt, fordi vi nu fører denne stramme indkomspolitik. Sandheden er, at Danmark på nogle områder kom rimeligt gennem 1970'erne – på andre områder var det ikke så godt, det skal jeg da villigt indrømme – men i dag er det langt værre, både hvad angår beskæftigelse, og hvad angår betalingsbalance.

Et andet spørgsmål, jeg har til hr. Niels Helveg Petersen, vedrører hans betragtninger om den bundne opsparing. Den er jo noget uretfærdig, indrømmede han, men hvad – noget skal vi jo gøre. Så vil jeg gerne have at vide, hvorfor de radikale i foråret 1982, da vi var så ulykkelige at skulle samarbejde med dem og vi havde foreslået en særskat på store indtægter – jeg tror, det var over 175.000 kr. – afviste det med den, som vi efterhånden måtte indrømme meget rigtige begrundelse, at den ramte meget uretfærdigt med det skattesystem, vi har. Hvad er det, der har fået de radikale til nu at acceptere i dette tilfælde den bundne opsparing? Skattesystemet er lige så uretfærdigt nu; det hjælper jo ikke, at det bliver lavet om i 1986 eller 1987, når det er det nuværende system, der gælder.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Jeg vil gerne stille den radikale hr. Niels Helveg Petersen et helt konkret spørgsmål.

Der er en forskel i formuleringen i aftalen mellem regeringen og de radikale. Vedrørende de private overenskomster står der, at de

kollektive overenskomster fornys og forlænges, medens der for det offentlige står, at man fornyr og forlænger de nuværende overenskomster.

Ligger der i denne forskellige formulering for det private og det offentlige område, at man har taget hensyn til, at der på det private område er indgået nogle overenskomster og aftaler – jeg tænker på bankfunktionærerne og en række chaufførgrupper – og har respekteret, at disse aftaler er indgået, og at de kører videre?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Der er vel ikke noget nyt i, at de radikale stemmer for et betalingsbalanceunderskuds-begrænsende forslag, der er asocialt – jeg tænker på den bundne opsparing – men jeg synes da godt, de radikale kunne have overvejet lidt, om det virkelig får den effekt, man postulerer. Det tror jeg nemlig ikke det gør, for det er ganske klart, at en meget stor gruppe af de mennesker, der bliver ramt af den bundne opsparing, vil have mulighed for simpelt hen at gå hen og låne pengene i et pengeinstitut til at indbetale på denne ordning, og det betyder, at det får nul effekt.

Det eneste sted, hvor man foreslår noget konkret, er med hensyn til realkredit; dér sætter man procentsatsen ned fra 80 til 70. Men hvad vil konsekvensen være af det? Den vil ganske enkelt være, at man udvider det grå pengemarked i stedet for. Alle fortilfælde viser, at det er konsekvensen. De eneste, der får en forbrugsbegrænsning, er de indtægtskategorier, der ligger lige over 150.000 kr., og som ikke har mulighed for enten at optage et lån i et pengeinstitut eller få det ind ad de kapitalformidlende institutioner.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg skal inden for rammerne af en kort bemærkning prøve at svare på disse spørgsmål. Det er ikke nogen enkel sag, og jeg risikerer, at det går, som det gik Niels Bohr, der engang blev bedt om at svare kort og klart, og som så sagde: ja, ja, så skal jeg gøre det; det bliver så kort, klart og forkert. For de